

De Guardiola a Vaclav Havel

En Josep Guardiola va néixer el 18 de gener de 1971 a Sampedor, i és l'entrenador del Barça des de fa tres anys. En aquest temps els bons partits, les exhibicions tècniques, l'art en l'esport, les golejades i les celebracions dels títols han estat habituals, de manera que no se sap què passarà quan el Pep deixi l'equip.

En Guardiola fa de la humilitat la bandera del seu èxit i ho transmet als jugadors, als quals fa carregar les porteries fins al lloc de l'entrenament. Si ens atenem a les declaracions que fan, respectuoses amb els rivals, traient-se mèrits individuals, hem de concloure que han entès el que vol el seu entrenador. Òbviament ell declara que el mèrit no és pas seu i que aquests jugadors farien el mateix amb un altre. Una vegada, l'Ibrahimovic, aquell suec que venia d'Itàlia, furiós perquè no era titular al camp del Vila-real, va esbotzar una taquilla del vestidor. Va quedar estupefacte quan el Pep va posar-se a recollir el que ell havia llençat per terra. L'Ibra no va entendre la manera de fer del Pep.

Vaclav Havel va morir el passat 18 de desembre a Praga, la ciutat on havia nascut el 1936. Durant la seva joventut, amb Txecoslovàquia sotmesa al règim prosoviètic, va estudiar economia i art dramàtic, amb força obstacles degut a la seva procedència de classe mitja. El 1968 ja s'havia fet un nom artístic i va participar en la Primavera de Dubcek. Va ser empresonat per oposar-se a l'ocupació militar soviètica de la seva ciutat,

situació –la d'empresonament– que es repetiria diverses vegades els anys següents. La seva vida es va centrar en la lluita per la democràcia, objectiu que va assolir el 1989, amb la "revolució del vellut" i la caiguda del govern comunista. Va ser una revolució pacífica, orientada pel seu lema "la veritat i l'amor superaran les mentides i l'odi". Durant la seva etapa de president, va poder assolir dos objectius més, prou importants: d'una banda, la independència d'Eslovàquia respecte de Txèquia, que també es va portar a terme de manera no violenta; de l'altra, convençut que el que calia era mirar endavant, va controlar els radicals que volien represaliar els implicats en la dictadura comunista.

* * *

Després de molts anys que la intel·lectualitat occidental ha estat dominada per premisses com el valor del superhome, que la moral cristiana és l'opi del poble, lluita de classes i coses semblants, fa una certa emoció que el concepte d'humilitat torni a ser mediàtic. I que es posi en relleu la lluita no violenta per assolir els objectius (en aquest sac hi podem posar també els exemples recents del canvi d'estratègia ETA o els plantejaments de bona part dels indignats). I que enmig de la societat actual hi hagi espurnes del que proclamava el Jesús del pessebre: feliços els humils... feliços els pacificadors...

Lluís Galobart

Restaurant Paradís Park

Direcció: Srs. Guerrero
Tancat els dimecres

Camí de la Serra, s/n - Tel. 93 844 90 75 - Santa Eulàlia de Ronçana